

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 ♦ tālr. (+371) 67388624 ♦ fakss (+371) 67388634 ♦ e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2010.gada 28.janvārī

Nr. E03-KREUD-6

Par administratīvā soda uzlikšanu

Par negodīgu komercpraksi, par kuru paredzēts sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Kristīne Riekstiņa piedaloties: VAS „Latvijas Pasts”,
juridiskā adrese: Ziemeļu iela 10, lidostā „Rīga”, Mārupes nov., LV-1050,
vienotās reģistrācijas numurs: 40003052790,
personas ieņemamais amats: (...)
vārds, uzvārds: (...)
personas kods: (...)
izskatīja administratīvo lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmo daļu, ir izvērtējis VAS „Latvijas Pasts” (turpmāk – Sabiedrība) īstenotās komercprakses, nosūtot patērētājiem reklāmas materiālus ar sagatavotiem rēķiniem par preses izdevumu abonēšanu, atbilstību NKAL un citu patērētāju tiesību aizsardzību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām.

Saskaņā ar PTAC rīcībā esošo informāciju Sabiedrība 2009.gada oktobrī un novembrī patērētājiem tika nosūtījusi reklāmas materiālus, kuros iekļauti jau iepriekš sagatavoti rēķini par attiecīgu preses izdevumu abonēšanu (turpmāk – Rēķins). Rēķins attiecināts uz konkrētu patērētāju, bet, ņemot vērā tā kopējo noformējumu, Rēķins ir elektroniski sagatavots tipveida dokuments. Rēķinā norādīts patērētāja vārds, uzvārds, adrese, rēķina abonementa numurs, rēķina izrakstīšanas datums un numurs, kā arī tajā ietverts noteikts abonētā preses izdevuma nosaukums un abonēšanas periods („no-līdz”). Rēķinā patērētājam sniegta informācija: „Lūdzu samaksājiet šo rēķinu līdz (..) Maksājot, kā maksājuma mērķi, obligāti norādiet – „RĒĶINS ABONEMENTS NR.(..)”. Tāpat Rēķinā tālāk tekstā (salīdzinoši mazākiem burtiem) sniegta papildu informācija par Rēķina apmaksāšanu un preses izdevumu abonēšanu, cita starpā norādot:

„Rēķins izrakstīts par preses piegādi rēķinā norādītajam abonementa periodam un tas nevar tikt izmantots atkārtoti, lai apmaksātu abonementu nākamajam periodam”,

„Vai esat jau izlēmuši, ko abonēsiet nākamajam gadam? Lai atvieglotu Jūsu izvēli, esam sagatavojuši risinājumu, kas ļauj ērti abonēt šī gada iemīļotos izdevumus arī 2010.gadam.(.)”,

„Ja rēķins netiek apmaksāts noteiktajā laikā un pilnā apmērā, piegāde netiek uzsākta”,

„Ja tomēr esat izlēmuši abonēt citus izdevumus vai vēlaties citu abonēšanas periodu, rēķinu lapas otrajā pusē apmaksāt nav nepieciešams”.

Uzsākot izvērtēt Sabiedrības īstenoti konkrēto komercpraksi, PTAC 2009.gada 30.novembrī vēstulē Nr.21-06/9399 pieprasīja Sabiedrība sniegt lietas izskatīšanai nepieciešamo informāciju.

2009.gada 18.decembrī PTAC saņemtajā 2009.gada 17.decembra atbildes vēstulē Nr.8-2/1927 Sabiedrība vērš uzmanību uz to, ka Sabiedrības pamatmērķis ir nodrošināt pasta pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar Pasta likuma noteikumiem. Šī mērķa sasniegšanai Sabiedrība, nodrošinot pakalpojuma lietotājiem iespēju abonēt preses izdevumus un saņemt pakalpojumu, izvietoja Preses izdevumu abonēšanas katalogu 2010.gadam visās pasta nodaļās un Sabiedrības mājas lapā internetā; savukārt klientiem, kuri abonējuši preses izdevumus 2009.gadam un saņēmuši abonētās preses piegādes pakalpojumu, Sabiedrība piegādāja katalogu viņu dzīvesvietā/preses izdevumu piegādes adresē. Sabiedrība paskaidro, ka, lai atvieglotu pakalpojuma saņemšanu, Sabiedrība abonēšanas katalogā ievietoja elektroniski sagatavotu rēķina veidlapu, kurā bija iekļauti tieši tādi klienta dati kā 2009.gadam izvēlētajos un abonētajos preses izdevumos, un rēķins bija ievietots slēgtā aploksnē. Lēmumu atvieglot esošajiem klientiem preses izdevumu abonēšanas procesu Sabiedrība pieņēma, vadoties no apsvēruma, ka mērķauditoriju veido personas ar pieredzi preses izdevumu abonēšanā un kuras ir pilnībā informētas par savām patērētāja tiesībām.

Sabiedrība uzsver, ka abonēšanas rēķini bija ievietoti tikai katalogos, kas bija adresēti klientiem, kuri bija abonējuši preses izdevumus 2009.gadam, un rēķinos bija iekļauti tikai jau abonētie preses izdevumi par tādu pašu periodu, informējot, ka saskaņā ar Sabiedrības 28.10.2009. Rīkojumu Nr.1330 Par preses abonēšanas kataloga 2010 piegādi klientiem bija kategoriski aizliegts piegādāt abonementa rēķinu bez kataloga.

Sabiedrība norāda, ka abonēšanas katalogā ir sniegta informācija par piedāvāto preses izdevumu abonēšanas kārtību, tostarp arī par katalogā ievietoto sagatavoto rēķinu veidlapu, kā arī rēķina veidlapas otrā pusē ir sniegta informācija par preses izdevumu abonēšanas izveles iespējām.

Sabiedrība uzskata, ka diskutabls ir jautājums par to, vai Preses izdevumu abonēšanas katalogs ir reklāmas materiāls tā vispārpieņemtajā izpratnē, norādot, ka, Sabiedrības ieskatā, tas ir uzskatāms par likumā *Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem* noteiktā regulējuma sabiedriskā pakalpojuma sniedzēja informatīvu

materiālu par iespēju saņemt šādu pasta pakalpojumu – preses izdevumu abonēšanas un piegādes pakalpojumu, un šī pakalpojuma sniegšanas nosacījumiem.

Sabiedrība arī nepiekrīt, ka tā, piegādājot klientiem katalogā ievietotu rēķina veidlapu, patērētāja vietā būtu izdarījusi izvēli par pakalpojuma saņemšanu, jo klientiem nav piegādāts rēķins par kādu atsevišķu preses izdevumu abonēšanu un jau pati attiecīgā kataloga piegāde uzskatāma par piedāvājumu klientiem izdarīt izvēli.

Vienlaikus Sabiedrība informē, ka katalogi ar tajos ievietotajām aploksnēm ar abonēšanas rēķiniem tika piegādāti 125 000 adresātu laika posmā no 2009.gada 28.oktobra līdz 30.novembrim, savukārt turpmāka katalogu ar tajos ievietotu aploksni ar abonēšanas rēķinu piegāde konkrētajā brīdī nenotiek un nav plānota.

2010.gada 11.janvārī PTAC nosūtīja Sabiedrībai uzaicinājumu uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, kā arī informēja Sabiedrību par tās *Administratīvā procesa likuma* 62.panta pirmajā daļā noteiktajām tiesībām izteikt viedokli un argumentus administratīvajā lietā. Rakstveida viedokli un argumentus PTAC lūdza iesniegt līdz 2010.gada 25.janvārim. Līdz lietas izskatīšanas brīdim Sabiedrības papildu rakstveida viedoklis lietā nav saņemts.

Lietas izskatīšanas laikā Sabiedrības pārstāve norādīja, ka formāli pārkāpums ir izdarīts, taču Sabiedrībai nebija nodoma pārkāpt likumu. Tāpat Sabiedrības pārstāve atzina, ka nav īsti saprotams, kāds zaudējums ir nodarīts patērētājiem, ņemot vērā, ka konkrētās darbības tika veiktas nolūkā atvieglot abonentiem abonēšanas procesu. Sabiedrības pārstāve arī izteica nožēlu par izdarīto pārkāpumu un apņēmos turpmāk nepieļaut līdzīgas darbības.

Izvērtējot lietas materiālus, PTAC norāda, ka saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punktu par komercpraksi ir uzskatāma „*darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam*”. Atbilstoši NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktam komercprakses īstenotājs ir „*ražotājs, pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs, kas savas saimnieciskās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita persona, kas rīkojas ražotāja, pakalpojuma sniedzēja vai pārdevēja vārdā vai uzdevumā*”. Ņemot vērā minēto, Sabiedrība, kura saskaņā ar Rēķinā sniegto informāciju ir nosūtījusi patērētājam Rēķinu par piedāvātajiem izdevumu abonēšanas pakalpojumiem, ir uzskatāma par komercprakses īstenotāju; savukārt tās veiktā darbība saistībā ar Rēķina nosūtīšanu ir atzīstama par komercpraksi NKAL izpratnē, jo ir tieši saistīta ar Sabiedrības abonēšanas pakalpojuma sniegšanu patērētājam.

Līdz ar to Sabiedrībai, piedāvājot patērētājiem preses izdevumu abonēšanas un piegādes pakalpojumus un tādējādi īstenojot komercpraksi, ir pienākums ievērot NKAL noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu un citas normatīvo aktu patērētāju tiesību aizsardzības jomā prasības. Saskaņā ar NKAL 4.panta pirmās daļas noteikumiem negodīga komercprakse ir aizliegta. Atbilstoši NKAL

4.panta otrās daļas 2.punktam par negodīgu ir uzskatāma komercprakse, kas ir maldinoša.

NKAL 11.panta 21.punktā noteikts, ka par maldinošu jebkuros apstākļos atzīstama komercprakse, ja tās īstenotājs „*reklāmas materiālā iekļauj rēķinu vai līdzīgu dokumentu par samaksu, tādējādi radot patērētājam nepatiesu iespaidu, ka viņš ir pasūtījis reklamēto preci vai pakalpojumu*”. Arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 (turpmāk – Direktīva), kura ir maksimālās harmonizācijas direktīva un kuras normas ir ieviestas NKAL, I Pielikuma 21.punktā noteikts, ka komercprakse jebkuros apstākļos uzskatāma par negodīgu, „*ja reklāmas materiālā iekļauj faktūrrēķinu vai līdzīgu dokumentu, kas prasa samaksu, radot patērētājam iespaidu, ka viņš jau ir pasūtījis reklamēto produktu, bet tā nav*”. Direktīvas Preambulas 17.punktā uzsvērta nepieciešamība noteikt, kāda komercprakse ir negodīga visos apstākļos, lai nodrošinātu lielāku juridisku noteiktību, un tādēļ Direktīvas I pielikumā iekļauts pilns visu šādas prakses paveidu saraksts, kas ietverts arī NKAL attiecīgajās normās. Šie ir vienīgie komercprakses piemēri, ko var uzskatīt par negodīgiem, neizvērtējot katra atsevišķa gadījuma atbilstību vispārējām maldinošas vai agresīvas komercprakses pazīmēm. Saskaņā ar Direktīvas Preambulas 7.punktu, „*lai sasniegtu Kopienas mērķus, likvidējot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, dalībvalstīs spēkā esošās atšķirīgās vispārējās klauzulas un tiesību principi jāaizstāj ar jaunām klauzulām un principiem. Tādēļ ar šo direktīvu nosaka vienotu kopēju, vispārēju aizliegumu, kas attiecas uz negodīgu komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību. Lai stiprinātu patērētāju uzticību, vispārējais aizliegums būtu vienādi jāattiecina uz negodīgu komercpraksi, ko veic vai nu ārpus jebkādam tirgotāju un patērētāju līgumsaistībām, vai pēc līguma noslēgšanas un tā izpildes laikā.*” Tādējādi PTAC norāda, ka NKAL normas ir attiecināmas arī uz darbībām, kuras Sabiedrība realizē, lai piesaistītu patērētāju un veicinātu piedāvāto pakalpojumu tirdzniecību ar reklāmas materiālu palīdzību.

Izvērtējot Sabiedrības īstenoto komercpraksi, PTAC norāda, ka Sabiedrības patērētājiem nosūtītie preses abonēšanas katalogi un Rēķini ar tajos iekļauto informāciju par konkrēto preses abonēšanas piedāvājumu ir uzskatāmi par reklāmas materiāliem Reklāmas likuma 1.panta izpratnē, jo tie atbilst minētajā tiesību normā sniegtajā reklāmas definīcijā paredzētajām reklāmas pazīmēm, proti, konkrētie materiāli satur informāciju/paziņojumus, kuri sniegti nolūkā veicināt Sabiedrības piedāvāto preses abonēšanas pakalpojumu popularitāti vai pieprasījumu pēc tiem.

Izvērtējot Sabiedrības īstenoto konkrēto komercpraksi, PTAC konstatē, ka Sabiedrība, patērētājam nosūtot reklāmas materiālu ar šāda satura rēķinu kā Rēķins, ir negatīvi ietekmējusi patērētāja ekonomisko rīcību, jo ir radījusi viņam maldinošu priekšstatu par to, ka viņš konkrēto reklamēto pakalpojumu – preses izdevumu abonēšanas pakalpojumu – ir pasūtījis, kas neatbilst patiesībai. PTAC

norāda, ka to nenovērš arī fakts, ka Rēķins ir nosūtīts vienlaikus ar preses izdevuma abonēšanas katalogu.

Iepriekš minēto apstiprina Rēķinā/reklāmas materiālā iekļautā informācija: „Lūdzu samaksājiēt šo rēķinu līdz (..). Maksājot, kā maksājuma mērķi, obligāti norādiēt – „RĒĶINS ABONEMENTS NR.(..)””, „Rēķins izrakstīts par preses piegādi rēķinā norādītajam abonementa (..)”. Vērā ņemams ir arī Rēķina vispārējais pasniegšanas veids patērētājam: tajā norādīts konkrētā patērētāja vārds, uzvārds, adrese, rēķina abonementa numurs, rēķina izrakstīšanas datums un numurs, kā arī tajā ietverts noteikts abonētā preses izdevuma nosaukums un abonēšanas periods („no-līdz”).

Tāpat secināms, ka šādā veidā Sabiedrība ir radījusi patērētājam iespaidu, ka konkrētais Rēķins ir sagatavots, pamatojoties uz viņa izvēli un pasūtījumu, un tas ir viņam jāapmaksā, kas ir patērētāja tiesību pārkāpums.

PTAC uzsver, ka saskaņā ar patērētāju tiesību aizsardzības principiem, kā arī noteiktām tiesību normām, konkrēti, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 4.panta pirmās un trešās daļas, augstāk minētajām NKAL normām, patērētājam ir jādod izvēles un rīcības brīvība attiecībā uz noteikta pakalpojuma saņemšanu, nodrošinot iespēju pilnībā realizēt savu izvēli un gribu, saņemot tieši tādu pakalpojumu, kādu pats patērētājs vēlas, un patērētājam nav pienākums pieņemt pakalpojumu, kuru tas nav pasūtījis. PTAC secina, ka, nosūtot patērētājam Rēķinu ar tajā iekļautu norādi par noteiktu preses izdevumu abonēšanu un uz noteiktu laika periodu, lai arī vadoties no informācijas par patērētāja iepriekš abonētajiem pakalpojumiem, neskatoties uz to, ka patērētājs pats pēc savas iniciatīvas to nav pasūtījis, Sabiedrība ir ierobežojusi patērētāja izvēles un rīcības brīvību. PTAC norāda, ka nav pieļaujama negatīva patērētāja izvēles un/vai rīcības brīvības ietekmēšana. Ierobežojot un negatīvi ietekmējot patērētāja izvēles un rīcības brīvību, tiek pieļauts Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta 1.punktā minētais patērētāja tiesību pārkāpums, un šāda komercprakse, kas maldina patērētāju attiecībā uz pakalpojuma pasūtījumu un maksājumu veikšanas pienākumu, ir vērtējama kā negodīga.

PTAC atzīmē, ka Sabiedrības lēmums atvieglot preses izdevumu abonēšanas procesu nedrīkst būt pretrunā ar prasībām par patērētāja izvēles un rīcības brīvības ierobežošanu un negodīgas komercprakses aizliegumu pret patērētājiem. PTAC norāda, ka Rēķinā cita starpā sniegtā papildu informācija – „Ja rēķins netiek apmaksāts noteiktajā laikā un pilnā apmērā, piegāde netiek uzsākta”, „Ja tomēr esat izlēmuši abonēt citus izdevumus vai vēlaties citu abonēšanas periodu, rēķinu lapas otrajā pusē apmaksāt nav nepieciešams” – nav uzskatāma par atsauci, kas nodrošinātu Sabiedrības komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām patērētāju tiesību aizsardzības jomā, jo šādas informācijas sniegšana neatsauc iepriekš sagatavota Rēķina ietveršanu reklāmas materiālā, kaut arī pats patērētājs konkrēto pakalpojumu nav pasūtījis. Tāpat preses abonēšanas katalogā sniegtā informācija par piedāvāto preses izdevumu abonementu noformēšanas kārtību un par katalogā ievietoto sagatavoto rēķinu veidlapu nenovērš Sabiedrības darbības atbilstību negodīgas komercprakses pazīmēm. Arī apsvērums, ka mērķauditoriju konkrētajā gadījumā veidoja personas

ar pieredzi preses izdevumu abonēšanā, konkrētajā gadījumā nav arguments Sabiedrības konkrētās darbības attaisnojumam, jo šāda darbība ir vērtējama kā negodīga jebkuros apstākļos – neatkarīgi no tās ietekmes uz vidējā patērētāja ekonomisko rīcību.

Nemot vērā iepriekš minēto, PTAC secina, ka Sabiedrība konkrētās īstenotās komercprakses ietvaros ir īstenojusi NKAL 11.panta 21.punktā noteikto negodīgo komercpraksi – jebkuros apstākļos maldinošo komercpraksi, kas neprasa atsevišķu tās izvērtējumu no vidusmēra patērētāja uztveres viedokļa, tā kā šāda komercprakse ir atzīstama par negodīgu jebkuros apstākļos. Kā iepriekš minēts, maldinoša komercprakse saskaņā ar NKAL 4.panta pirmo daļu un otrās daļas 2.punktu ir aizliegta.

NKAL 15.panta astotā daļa nosaka: *„Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā.”*

Nemot vērā iepriekš konstatēto, PTAC rīcībā esošo informāciju un izvērtējot lietderības apsvērumus, proti, to, ar kāda veida lēmumu konkrētajā situācijā tiktu panākta vispārēja augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība ne tikai šobrīd, bet arī nākotnē, un ņemot vērā to, ka komercprakses iespējamā negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi un nav novēršama, PTAC uzskata, ka Sabiedrībai ir lietderīgi piemērot NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktā paredzēto ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība *Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa* 166¹³.panta trešajā daļā *Par negodīgu komercpraksi*, nosakot Sabiedrībai administratīvo sodu.

Ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī *Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa* (turpmāk – LAPK) 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *„administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcienību, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā”*, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka *„soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas.”* (Māris Baltais. Iestādes rīcības brīvība un lietderības

apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.). Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.

Ņemot vērā to, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas ir pamats lietvedības izbeigšanai (LAPK 239.pants), kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošanās, nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu.

Sabiedrība tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, kurš ir paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi*.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem*. Saskaņā ar LAPK 166.¹³ panta trešo daļu *par negodīgu komercpraksi – uzliek naudas sodu juridiskajām personām līdz desmit tūkstoš latiem*.

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā Administratīvā procesa likuma 5., 13.pantu un 66.panta pirmajā daļā minētos tiesību principus un lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību un tam uzliekamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu komercpraksi, un šo interešu aizskārums, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtošanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 34.pantu pastiprinātu atbildību par administratīvo pārkāpumu. Ņemot vērā to, ka Sabiedrība lietas izskatīšanas laikā atzina un nožēloja izdarīto pārkāpumu, PTAC saskaņā ar LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punktu ir konstatējis apstākļus, kas mīkstinātu atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, Sabiedrības mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos apstākļu esamību un atbildību pastiprinošo apstākļu neesamību, kā arī ievērojot vienlīdzības principu, PTAC uzskata, ka par negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliekams naudas sods Ls 2000.00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma raksturu – negodīgas komercprakses jebkuros apstākļos īstenošana – un apjomu – saskaņā ar Sabiedrības sniegto informāciju katalogi ar tajos ievietotajām aploksnēm ar abonēšanas rēķiniem tika piegādāti 125 000 adresātu.

Izvērtējot lietas materiālus un izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz LAPK 9.panta pirmo daļu, 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 33.panta pirmās daļas 1.punktu, 166.¹³ panta

trešo daļu, 215.⁴ pantu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu un otrās daļas 2.punktu, 11.panta 21.punktu, 14.panta pirmo daļu, 15.panta pirmo daļu, 15.panta astotās daļas 5.punktu,

n o l e m t s:

uzlikt VAS „Latvijas Pasts”

juridiskā adrese: Ziemeļu iela 10, lidostā „Rīga”, Mārupes nov., (...), LV-1050,
vienotās reģistrācijas numurs: 40003052790,
naudas sodu Ls 2000.00 (divi tūkstoši latu) apmērā.

Pieņemto lēmumu VAS „Latvijas Pasts” ir tiesības pārsūdzēt likumā paredzētajā kārtībā. Saskaņā ar NKAL 16.pantu uzraudzības iestādes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā Rīgā, Antonijas ielā 6 viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stājas spēkā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase	Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase	BIC kods TREL LV22
Konts (IBAN)		LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:		Lēmums Nr. E03-KREUD-6
Pieņemšanas datums:		2010.gada 28.janvāris

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmuma noraksts.

Direktores vietniece (paraksts) K.Riekstiņa

Ar lēmumu iepazīnos _____ (paraksts) _____ 2010. gada 28.janvārī
(personas, kura iepazīnās ar lēmumu, paraksts)

Lēmuma norakstu saņēmu _____ (paraksts) _____ 2010. gada 28.janvārī
(personas, kura saņēma lēmuma norakstu, paraksts)

IZRAKSTS PAREIZS